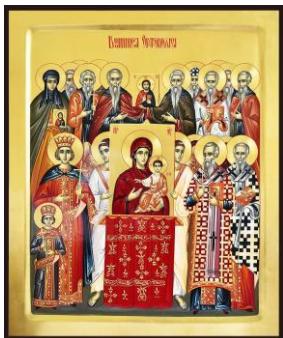

DUMINICA ORTODOXIEI

Prima Duminică a Postului Sfințelor Paști este dedicată biruinței credinței ortodoxe asupra ereziilor. Sfinții Părinți care s-au reunit în Sinoadele Ecumenice din secolele IV-VIII, au statornit dreapta învățătură despre dumnezeirea Fiului și a Sfântului Duh, precum și despre adevărata cinstire ce se cuvine sfințelor icoane. Instituită de către Sinodul de la Constantinopol din 11 martie 843, această sărbătoare a fost închinată biruinței drepte credințe asupra celor care luptau împotriva cinstirii icoanelor, a Sfintei Cruci și a sfințelor moaște, fiind totodată și sărbătoare a biruinței drepte credințe asupra tuturor ereziilor sau învățăturilor greșite, în general. Duminica Ortodoxiei amintește despre biruința ortodocșilor împotriva ereticilor, culminând cu restabilirea cinstirii sfințelor icoane. Așadar, hotărârea ca prima Duminică din Postul Sfințelor Paști să fie numită Duminica Ortodoxiei, a fost luată în anul 843, la Sinodul de la Constantinopol, dar ea a fost pregătită de Sinodul al VII-lea Ecumenic de la Niceea din anul 787, când Sfinții Părinți au proclamat cinstirea sfințelor icoane, ca manifestare a credinței ortodoxe. Înțelegerea sfințelor icoane ne ajută să privim cu speranță și bucurie taina vieții noastre și a aproapelui. Sfintele icoane ne încredințează de valoarea persoanei umane, a persoanei noastre, dar și a semenului. Hristos și sfinții ne

privesc din icoane și ne îndeamnă să avem o privire curată, sinceră și binevoitoare. Această privire curată se cuvine să o îndreptăm și spre semenul nostru care poartă pe chipul său pecetea chipului lui Dumnezeu, fiecare om fiind o persoană unică și irepetabilă, plină de mister, o ființă cu vocație de a trăi veșnic în iubirea lui Dumnezeu cel veșnic. Acest chip al lui Dumnezeu în om poate fi întunecat din pricina păcatelor, a patimilor egoiste, a lipsei de iubire smerită și milostivă. Dar acest chip își poate redobândi strălucirea prin rugăciune și pocăință, prin participarea la viața liturgică a Bisericii, prin împărtășirea cu Sfintele Taine, prin cultivarea dragostei frățești împreună cu toți care îl mărturisesc pe Hristos ca Mântuitor și Tămăduitor. Fiecare creștin poate participa la împlinirea acestei lucrări duhovnicești de restaurare și sfințire a chipului său și al semenului său, după chipul luminos al lui Hristos și al sfinților Săi. Fiecare dintre noi poate deveni Samarineanul cel milostiv care îl ajută pe cel căzut în suferințe să se ridice și îl conduce pe drumul vindecării duhovnicești și trupesti. Să nu uităm că Părinții Bisericii văd în Samarineanul milostiv din parabolă (Luca 10, 25-37) pe însuși Mântuitorul Iisus Hristos, Care a venit să ne ridice din boală, din păcat și din moarte. Așadar, fiecare dintre noi poate să îl urmeze pe Hristos și să devină aproapele celui aflat în suferință. Milostivirea față de cei aflați în nevoi ne aseamănă cu Dumnezeu însuși și ne ajută să dăm un răspuns bun în fața lui Dumnezeu. Facerea de bine față de cei care suferă și au nevoie de ajutorul nostru este semnul prezenței Duhului în viața noastră, dovada că suntem creștini. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Calea vindecătoare a postului

Primul lucru pe care trebuie să-l facă creștinul înainte de a posti, pentru a începe vindecarea sufletului său, este să se împace cu toți semenii, căci Dumnezeu este iubire și porunca cea mai mare este porunca iubirii de Dumnezeu și de oameni. Una din legile iubirii se numește iertare și, împlinind-o, vom înfrânge mânia. Mântuitorul Iisus Hristos ne-a spus: „De veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel Cereșc; iar de nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre” (Matei 6, 14-15). Pentru a fi numiți „fiii Tatălui Cereșc”, trebuie să iubim pe vrăjmașii noștri, să facem bine celor ce ne urăsc și să ne rugăm pentru cei ce ne vatămă și ne prigonesc (Matei 5, 43). A răsplăti binele cu răul este lucrare diavolească, a răsplăti răul cu rău este lucrare dobitocească, a răsplăti binele cu bine este lucrare omenească, iar a răsplăti răul cu bine este lucrare dumnezeiască și virtute creștinească. Prin iubire și iertare biruim mânia, din care izvorăsc atâtea rele, iar prin post secăm fântâna otrăvitoare a atâtor patimi aducătoare de moarte. Postul cel adevărat constă în reținerea de la cele rele. Dezleagă toată legătura nedreptății, iartă aproapelui tău vătămarile, dăruiește lui datoriile. Tu nu mănânci carne, dar mănânci pe fratele tău. Tu te reții din vin, dar nu înfrânezi zburdările trupului. Tu nu mănânci până seara, dar petreci ziua cu procese. Să postim post primit, bine plăcut lui Dumnezeu: postul cel adevărat este înstrăinarea de răutate, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de pofte, de clevetire, de minciună și de jurământ mincinos. Sfinții Părinți arată că lăcomia pântecele este primul păcat capital, din care izvorăsc toate patimile. Îmbuibarea duce adesea la beție și lene, care aprind trupul spre desfrânare. Toate acestea, având nevoie de bani, conduc la furt, înșelăciune, avariție. Cine nu poate dobândi bani, se întristează, se mânie și invidiază pe cei care au și, astfel, rezultă păcate mari, a căror urmare este moartea sufletească și trupestă. Nu numai gura și stomacul să postească, ci și ochii, picioarele și mâinile și toate mădulele trupului. Mâinile să postească, rămânând curate de hoție și lăcomie, picioarele nealergând spre locuri păcătoase, ochii să nu privească la frumuseți străine, gura să postească de vorbiri rușinoase. Postul care îi place lui Dumnezeu este atât cu sufletul, cât și cu trupul, sprijinit și întărit de rugăciune, fapte bune, spovedanie și pecetluit cu Sfânta Împărtășanie. Vremea postului este o vreme de bucurie duhovnicească, în care simți cum te eliberezi din lanțurile patimilor care te țineau în robie. Rupeți lanțurile nedreptății, dezlegați legăturile jugului, dați drumul celor asupriți și sfărâmați jugul lor. Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l și nu te ascunde de cel de un neam cu tine. Rugăciunea împreună cu postul sunt două aripi cu ajutorul cărora vom putea urca la înălțimea viețuirii duhovnicești. Amin. „Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită” (Marcu 14, 38).

Când zici „prietenie”, zici „relație socială”; când zici „prietenie”, te gândești la o legătură care există între tine și cel pe care-l știi că îți este prieten. Sunt multe feluri de relații sociale în lumea aceasta. Există relații de familie, relații de rudenie, relații între părinți și copii, între copii și părinți, relații între frați, relații între rude apropiate. Există relații de colegialitate, există relații pe care le dau preocupările comune. Prietenia însă este ceva cu totul deosebit. Este altceva decât relațiile de familie. Este o vorbă, referitoare la ce deosebire este între frați și prieteni: „*frații ți-i dă Dumnezeu, iar prietenii ți-i alegi singur*”. Citim în Sfânta Evanghelie că Mântuitorul Iisus Hristos le-a spus, cândva, ucenicilor, în cuvântarea de despărțire, înainte de Sfintele Sale Pătimiri: „*Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc*” (Ioan 15, 14). Deci prietenia este condiționată. În cazul acesta, prietenia era condiționată de împlinirea poruncilor. De ce a zis Domnul Hristos: „*Sunteți prietenii Mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc?*”. Pentru că, dacă cineva nu face ceea ce poruncește Domnul Hristos, nu poate să intre în relație de prietenie cu El. Domnul Hristos totdeauna este binevoitor față de oameni, dar le cere și oamenilor ceva. Ucenicilor Săi le-a cerut să facă ceea ce le-a poruncit El, pentru că iubirea față de Domnul Hristos nu ne-o putem arăta altfel decât împlinind poruncile Lui. A și zis Domnul Hristos: „*Cel ce păzește poruncile Mele, acela este care Mă iubește. Și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui*” (Ioan 4, 21). „*Cel ce păzește cuvântul Meu, acela este care Mă iubește, și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și la el Ne vom face locaș*” (Ioan 14, 23). Sfinții sunt considerați prieteni ai lui Dumnezeu. Domnul Hristos i-a privit pe ucenicii Săi cu bunăvoință prietenească. A avut Domnul Hristos și alți prieteni. În Sfânta Evanghelie citim că Lazăr - un credincios din vremea aceea, care avea și două surori, Marta și Maria - era prieten al Domnului Hristos. Și Domnul Hristos a spus, cândva: „*Lazăr, prietenul nostru, a adormit*” (Ioan 11, 11). Și se mai spune că Domnul Hristos îl iubea pe Lazăr și le iubea și pe surorile lui, pe Marta și pe Maria. Și apoi, a urmat învierea din morți a lui Lazăr, pe care Domnul Hristos l-a adus de la moarte la viață. Așadar, Iisus Hristos, Mântuitorul, este deschis spre oameni, pe care îi așteaptă să fie și ei deschiși spre El, cu prietenie, cu cele două elemente ale prieteniei. Esența prieteniei o constituie iubirea și respectul. Dar în prietenie, aceste elemente, iubirea și respectul, trebuie să fie cu reciprocitate. Dacă nu este reciprocitate, atunci nu există prietenie. Mântuitorul nostru Iisus Hristos care proclamă că adevărata prietenie cere o dragoste încununată de jertfă, căci spune: „*Dragoste mai mare decât aceea ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are. De veți face câte vă poruncesc, prietenii mei sunteți*”. (Ioan 15, 13-14). Prietenia adevărată are temei cuvintele Mântuitorului: „*De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute*” (Ioan 15, 13-14). Despre prietenia omului cu Dumnezeu, Mântuitorul arată clar în Noul Testament că: „*Oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este și frate și soră și mamă*” (Matei 12, 50). Fă-ți prieteni care îți oferă un scop în viață și te ajută în viață.

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 4 martie	14:00	Spovedanie
	15:30	Sfânta Liturghie a Darurilor
	17:00	Paraclisul Sf. icoane Portărița
Vineri 6 martie	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 7 martie	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
	14:00	Spovedanie
	17:00	Vecernia Duminicii a 2-a din Post
Duminică 8 martie	07:00	Utrenia Duminicii a 2-a din Post Sf. Liturghie a Sf. Vasile cel Mare
	11:30	Program de bibliotecă

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Se poate ține post mergând la serviciu?

Răspuns: Se poate și ar fi păcat să nu fie așa. Postul ținut doar acasă este ca mâncarea făcută bine doar pe jumătate. Ar putea mânca cineva o mâncare făcută bine pe jumătate? Însă pentru a putea ține post având un job solicitant avem nevoie de un pic de organizare. Când ajungem acasă, să pregătim mâncare pentru a doua zi. În post senzația de foame este mult mai intensă din cauza acidității crescute. Dacă nu avem mâncare pregătită, pe foame, mâncăm ce ne vine la îndemână și „stricăm” postul. La serviciu putem să ne luăm o caserolă cu ceva pregătit de acasă. Să lăsăm rușinea!

Întrebare: Ce vor spune colegii că ținem post?

Răspuns: Pentru a scăpa de astfel de întrebări spuneți că țineți un regim cu crudități, „așa, ca primăvara”. Sau că trebuie să slăbiți pentru a arăta mai bine. Unii oameni nu înțeleg semnificația postului. Nu încercați să explicați de ce țineți post! Nu vor înțelege, vă vor înțelege greșit sau vor râde de voi. Iar voi nu trebuie să vă mândriți, pentru că astfel pierdeți binecuvântarea lui Dumnezeu!

Întrebare: Cum luptăm cu poftele de post?

Răspuns: În post ne apucă tot felul de poftă. Parcă toate vin peste noi, parcă am vrea să mâncăm și cu ochii niște chestii care ne plac! Aceste poftă nu sunt altceva decât simptomele unui servaj alimentar, dar și o încercare a „cuiva” de a ne împiedica să ținem post. Asta înseamnă că suntem dependenți de tot felul de chimicale, hormoni și aditivi pe care îi înghițim zilnic și că lipsa acestora ne fac să „ne urcăm pe pereți”. Dacă reușim să ne controlăm, să trecem peste această fază, poftele dispar. Pe urmă nu mai suntem atrași să mâncăm acele lucruri, ba chiar avem o ușoară repulsie față de produsele din carne.

Întrebare: De ce simt nevoia să dorm mai mult în post?

Răspuns: Postul declanșează un proces de curățare internă. Pentru a putea începe reparația corpului, organismul direcționează toate resursele spre interior și de aceea trebuie să se decupleze de la exterior și să intre în starea de somn. Statul la televizor, lipsa sportului și mesele de seară abundente, dau peste cap acest ceas intern făcut perfect de Dumnezeu și conduc la boală. Postul resetează modul în care funcționează corpul nostru, fiind doctor fără bisturiu. (va urma)